III Mózes X. 3. [illegible]

Íme ez az, amiről az örökkévaló azt mondotta: a hozzám közel állók által akarok megszentelni s akkor az egész nép szemeiben dicsőséget szerezni. Íme az írásnak e héten olvasott szavait szeretném minden asszonynak szívére vésni, hogy élete legfőbb célját sohse szemétől mindenkor megfelelhessen női kiválóságának; az szép szent szavait szívemben minden asszonynak szívére írni, hogy támbizonyságot adjon a betöltött legmagasabb hivatásról, amelyet Isten jelölt ki az asszony részére. [illegible] az azok által akarok megszentelni, kik közelemben állnak, azoknak a szeretetét akarom mindenkifölött kiérdemelni, kiket a szeretett kötelékei legszorosabbra fűztek szívemhez, s ha ebben a körben vívnom ki kötelességem teljesítésével a beszélőt azaz [illegible] az egész nép tiszteletével fogadtatni magamban megkapni, úgy a legtávolabb állók is hódolni szeretettel fogják emlitni nevemet. Íme, Gy. Gy. az a nő kiváltsága e pillanatban, hogy betölthette azt a kört, akará Isten helyezte, hogy mint feleség s mint anya teljesítse kivételét, hogy a hozzá legközelebb állók a fény és a szeretetben szentesítsék meg, s hogy azt élete, úgy közbecsülés és szeretet vonzalmára, úgy tisztasága miatt szeressék a szent családi kör élén fel a koszorú czímt, hanem bánatos fájdalmat ébresztenek minden szemben szép. Ilyen szegyetlen bánattal állunk meg a te koporsód mellett is, te szeretett s immár kiszenvedett drága asszony, ki megfeleltél a legszentebb női kiválásnak, ki mint feleség s mint anya a legodaadóbb hűséggel tűnsz be a hozzád legközelebb álló kört, melynek boldogítása képezte fő és egyedüli gondját. Mélyen szivatkozó, czélszerű férj, drága jó kisszerű, ki vele együtt viselte az élet munkájának terhét, ki szeretetteljes szívvel, hűséges szívvel volt segítő társad boldog házasságod közös pályáján; jogyal szenvedtek ki, szakadó szemeidet az elhunytnak, szegény szülő anyátokat kizárták a sötét sír ölébe, aki ápolt s nevelt titeket, örökölt szerető szeretettel tartá és tartá fejlődésetek felett, aki szívének minden dobbanásával a ti boldogságotokért fohászkodott; jogos bánattal sóhajtják a szegyek fájdalmát, testvéreid s rokonaid az elhunytnak, ki mint szerető testvéred s szintén szegyen rokon ápolta a családi összetartás legnemesebb vonásait; igaz szeretettel adjuk meg mindannyian a szomorú népszerűtlenséget szegyen szenvedő drága asszonynak, aki megfelelt a női kiválás legszebb kötelezettsége; mindenki tisztelettel adózik annak az erkölcsnek, a legtávolabb körben is szeretettel emlitik annak a nevét, aki megszentelte a hozzá legközelebb állók körében, mint feleség s mint anya megoldva feladatát e földön. Az a gondolat vezessen számotokra vigaszt s enyhítsen minden szívbajt, fájdalmadra. Nyugodjatok meg az Isten akaratában, aki immár megváltá szegyenletét kitöltve a halál angyala által a sokat szenvedett szívnek, de az örök akarat végzésében megnyugvó kebletek szeretetteljes fohászával barátjaitok és ismerőseitek az elhunytnak örök nyugalmáért...

Gyesten 1899. április 12.

(1901. dec. 31.)

Mezei Dávidné.

MTA KÖNYVTÁR ÉS INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ven/1/205